

היבם, וזהו ושבה אל בית אביה בכנעורה. ולבסוף שזכה לה לזרע מלחת אביה תאכל. וכל זר לא יכול בו וגוו'. (דברים כה) לא תחיה אשתemptה החוצה - לאיש זר. אמר הרועה הנאמן, הلال רושאי, שאתם אחד מצד תרחקים ואחד מצד הדין, שהם חסד ובכורה, מרגות של אברם ויצחק. ואתם מהצע שלהם, האספו לךן אם ושותנים תלמידים שהיו לו להלל, ואך כי תלמידי בית שפאי, לסייעת המלך.

חרי באortsם, אתם והחברים שעמכם, בעלי הוראות, שבארתם אין הבוצע רשאי לאכל, עד שיענו אמן בעלי הסעודה, ואין בעלי הסעודה ראשיהם לאכל עד שיאכל הבוצע. והוא כאשר בוצע בעל הבית, ובוצע לאוותם בעלי הסעודה, לא לכלם משער שער אחד, שאין דרך אלו הבוצעים לבצע בשורה, שלפעמים נותן לה כביצה, ולזה בזית.

ובאשר עונים אמן על בציה זה, קדם שאכל בעל הבית, מחברים שני שעורים כאחד בכזית ובכפית, שלוב לאחדוניה - אמן זה אינו על האכילה, אלא על הבציה. לאחר שלאלו השוערים מצטרפים באמן, יאכל בעל הבית. וזהו שיר השירים (ה) אריתמי מורי עם בשמי אכלתי עיר עיר עם דבש. ואחר כי לאו אכלו רעים שתו ושברו דודים. אכלו רעים - בעלי הסעודה. שייחי הבנים ברמות אבותם.

חרי באן لكم בשמי כברות, ושעورو - פזית וככפית. מהו لكم הפנים של שלוחן המלך? אלא זה פרשוה, שיש לו שתים עשרה פנים. ומהן? אלא הן ארבע פני שור, ארבע פני נשר. והם (במדבר) יברך יהוה. יאר יהוה. ישא יהוה.

וינגרש את האדם. ומאן גרים לה. בגין דזרע אין לה, דמית בלא בניין. ושבה אל בית אביה בכנעורה, דיבבת בהאי עלמא בההיא נער בן ים, והינו ושבה אל בית אביה בכנעורה. ולבתר דזפת לזרע מלחת אביה תאכל. וכל זר לא יכול בו וגוו'. (דברים כה) לא תחיה אשת temptה החוצה, לאיש זר.

אמר רעה מהימנא, הلال ושמאי, דאתון, חד מפטרא דرحمי, וחד מפטרא דדין, דאיןון חסד ובכורה, דרגעין דאברהם ויצחק. ואthon מגוזעיהו, אתהן תכנשוי הכא, אהון ותמנין תלמידים דהוו ליה להלל. ואוף הכא תלמידי בית שפאי, לסייעת דמלפה.

הא אוקמתון, אהון וחבריא דעמכון, מארי דהוראות, דאוקמתון, אין הבוצע רשאי למיכל, עד שיענו אמן מארי סעודתא, ולית מארי סעודתא רשאין למיכל, עד שיאכל הבוצע. והוא כד בעץ בעל הבית, ובצע לאינו מארי סעודתא, לאו לבלהו משור שעורא חדא, דלאו אורח אלין בוצעין, לבצע בשווה, דלומניין יהיב לדא בבייח, ולדא בזית.

וביד עוניין אמן על האי בצייא, קדם דייכול בעל הבית, מחרין תריין שיעורין בחדא, בכזית ובכפית, לאחדוניה, אמן, לאו איהו על האכילה, אלא על הבציה, לבתר דאיןון שיעורין מצטרפין באמן, ייכול בעל הבית. והינו (שיר השירים ה) אריתמי מורי עם בשמי אכלתי עיר עם דבש, ולבתר אכלו רעים שתו ושברו דודים. אכלו רעים, מארי סעודתא. דיהון בנין בדיוקנא דאבורון.

הא הכא לחים בשמי כברות, ושיעורו בזית וככפית. מי ניהו לחים הפנים דפתחן דמלפה. אלא הא אוקמייה, דאית ליה תריס אנפין. ומאי ניהו. אלא איןון ארבע אנפי אריה. ארבע אנפי שור. ארבע אנפי נשר. וainon (במדבר ו) יברך יהוה. יאר יהוה. ישא יהוה.

זה פרשוה, שיש לו שתים עשרה פנים. ומהן? אלא הן ארבע פני שור, ארבע פני נשר. והם (במדבר) יברך יהוה. יאר יהוה. ישא יהוה.